простої лінійної регресії виявилося ефективним для прогнозування температур і відносної вологості у вуликах на підставі багаторазового одночасного реєстрування показників зовнішніх і внутрішніх датчиків (F007TH) термогігрометра Ambient Weather WS-10. Виявлений зв'язок між мікрокліматом вулика і продуктивними показниками бджіл. Отримані нами попередні дані вказують на перспективність такого підходу до оцінки і прогнозування мікроклімату у вуликах і продуктивності бджолиних сімей. Для побудови більш точних регресійних моделей слід враховувати якомога ширший діапазон коливань температур і відносної вологості в період льоту бджіл.

Висновки

1. Для оцінювання мікроклімату у вуликах доцільно використовувати невеликі дистанційні датчики, які є зручними у використанні та не впливають на стан внутрішнього середовища.

2. Багаторазове одночасне реєстрування показників мікроклімату зовні і в середині вуликів дозволяє використовувати методи регресійного моделювання з метою прогнозування їх коливань залежно від метеорологічного стану довкілля.

УДК 619:001.891.53:616.34

МОНІТОРИНГ ОБТУРАЦІЙ ШЛУНКОВО-КИШКОВОГО ТРАКТУ У СОБАК

Білий Д.Д., к.вет. наук, доцент, Мілько А.С., магістр
dmdmbeliy@i.ua
Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Кишкова непрохідність у дрібних домашніх тварин в умовах інноваційних технологій годівлі і утримання в умовах гіподинамії має значне розповсюдження. На сучасний момент травматизм сторонніми тілами у дрібних домашніх тварин складає 10–15 % від загальної кількості захворювань шлунково-кишкового тракту і за відсутності своєчасної діагностики специфічне лікування малоефективне, а прогноз несприятливий. При цьому, незважаючи на можливість спонтанної евакуації стороннього тіла за певних умов, основним способом лікування ілеусу залишається хірургічний, ефективність якого залишається недостатньою.

Мета дослідження: визначити поширеність, етіологічні чинники та особливості перебігу за обтурацій шлунково-кишкового тракту у собак.

Матеріал та методи дослідження. Проводили аналіз звітної документації та історій хвороби пацієнтів. За первинного прийому тварин здійснювали збір анамнезу, клінічне та апаратне дослідження, на основі їх результатів обґрунтовували діагноз та протокол лікування.

Результати досліджень. Вивчення обтурації було проведено впродовж 2016–2019 років на 53 собаках. При цьому вік тварин складав від 3 місяців до 13 років, хоча дана патологія найбільш часто реєструється у 1–3-річних тварин.

Як свідчать отримані данні, у структурі захворювань, які викликають непрохідність шлунково–кишкового тракту, наявність сторонніх предметів діагностовано у 60,38 % пацієнтів, новоутворення – 15,09 %, інвагінацію – 13,21 %, спадкову хворобу – 11,32 % та 6,13 % тварин.

Таким чином, в абсолютній більшості випадків обтурацію спричинює потрапляння у шлунково–кишковий тракт сторонніх предметів, які за розміром перевищують діаметр просвіту стравоходу та кишечнику. При цьому навіть знаходження їх у шлунку призводить до розвитку ряду патологічних процесів, зокрема гастриту та супроводжується явищами інтоксикації.

Аналіз локалізації сторонніх предметів у шлунково–кишковому тракті, вказує на те, що у більшості випадків вони розташовуються в тонкому відділі кишечнику (53,13 % випадків), дещо рідше – в шлунку (28,13 %). Обтурація стравоходу реєструється у собак в 12,5 %, а локалізацію сторонніх предметів, які спричиняють закупорку, в товстому відділі кишечника діагностується у 6,24 % тварин.

Отримані дані вказують на те, що частіше діагностується механічна непрохідність (67,86 %) порівняно із динамічною (32,14 %). У структурі механічної непрохідності у більшості випадків діагностували обтураційну непрохідність (35,71 % від всіх хворих тварин), динамічної – спастичну (17,85 % пацієнтів). Головними причинами кишкової непрохідності у собак були: обтураційної – закупорка сторонніми предметами (21,43 %), странгуляційної – защемлена грижа та заворот (7,14 %), змішаної – інвагінація (7,14 %), динамічної – спастична (21,43 %).

Висновки. Таким чином, обтурація шлунково-кишкового тракту у собак є поширеною патологією, характеризується багатогранністю прояву, важкістю перебігу на тлі обережного або несприятливого прогнозу, що ускладнює діагностику і лікування.

УДК 636.097

ОСОБЛИВОСТІ ТРАВМАТИЗМУ У СВИНЕЙ

Білий Д.Д., к.вет. наук, доцент, Потуремець А.Ю.., магістр
dmdmbeliy@i.ua
Дніпровский державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

В умовах сучасного ведення тваринництва на промисловій основі спеціалістам ветеринарної медицини потрібно постійно проводити заходи щодо попередження і лікування тварин із хірургічними хворобами, які спричинюють значний економічний збиток. Водночас травматизм є однією із найбільш розповсюджених причин зниження продуктивності і передчасної вибраковки тварин, тобто фактором, який стримує збільшення виробництва м'яса.

Причини травматизму носять технологічний характер, тобто пов'язані із порушенням режиму годівлі, зоогігієнічних умов утримання (скупченість, розташування в одному станку тварин різної маси і віку, утримання разом із ними некастрованих самців).

Мета дослідження: встановити поширеність та особливості клінічного перебігу хірургічної патології травматичного генезу.

Матеріал та методи дослідження. Вивчення особливостей травматичних пошкоджень у свиней проводили на основі аналізу облікової документації господарства, а також визначення особливостей клінічних ознак за даної патології із урахуванням їх динамічних змін. Водночас аналізувати можливі причинно-наслідкові зв'язки, зокрема етіологічні чинники, характерні для конкретних умов виробництва.

Результати досліджень. Незважаючи на те, що ТОВ «Агроцентр К» є одним із ведучих сільськогосподарських підприємств Дніпропетровської області із високим рівнем організації виробництва, що зумовлює низьку захворюваність поголів'я свиней, проблема травматичних ушкоджень залишається не вирішеною.

В умовах ТОВ «Агроцентр К» у дорослих тварин (кнурів і свиноматок) ведуче місце займають хірургічні захворювання, які діагностуються в 59 та 62 % відповідно, тоді як в групах на відгодівлі вони реєструються лише в 37 % випадків. В останньому випадку встановлено високий рівень внутрішніх незаразних хвороб – 58 %. При цьому серед технологічних груп у свиноматок 11 % становлять акушерсько-гінекологічні захворювання.

У структурі хірургічної патології у всіх технологічних групах найбільш поширеними виявились захворювання, обумовлені травматичними ушкодженнями. Серед кнурів вони